

HOMILIE 2 OKTOBER 2022

Kunnen wij zomaar, gratis, iets doen voor anderen? Ons inzetten voor wie het nodig heeft en wie niet in de mogelijkheid is zichzelf te behelpen?

Elk jaar opnieuw stel ik mezelf de vraag wanneer mijn collega's en ik onze vijfdejaars inschakelen en warm proberen te maken voor de Youcadag (de vroegere Zuiddag). Leerlingen gaan dan 1 dag werken in een bedrijf waarvoor de werkgever 55 euro stort op de Youca-rekening. Zo worden projecten in het Zuiden gesponsord, initiatieven die gedacht en uitgevoerd worden voor en door jongeren. Altijd zijn er een groot aantal die wat protesteren: "Ah, we gaan werken zonder iets te verdienen, dat is toch niet meer van deze tijd?" Het eerste protest gaat met de weken langzaam liggen. Ze hebben nu nog drie weken om tot inzicht te komen.

Het evangelie van vandaag deed me hieraan denken. De leerlingen van Jezus worstelen met hun inzet en het beperkte effect ervan. Het doet hun geloof in alles wankelen.

De gelijkenis die Jezus hen voorhoudt kan de wenkbrauwen doen fronsen. De baas in het verhaal komt niet direct sympathiek over. Pas als iedereen bediend is, mogen de slaven voor zichzelf zorgen. Maar dat beeld klopt niet helemaal. In Jezus tijd maakten slaven integraal deel uit van het familiebedrijf, waarin elk lid van die familie insprong waar het nodig was en zo actief bijdroeg aan het welzijn van het bedrijf en zijn leden.

Jezus vraagt zijn leerlingen – en dus ook ons – om actief in te springen en mee te werken aan Gods familiebedrijf. Dat houdt geen recht in op een beloning, maar nodigt uit tot dienstbaarheid. Waar dat gebeurt, ziet men dat mensen zich spontaan inzetten voor zwakkeren in de samenleving: zieken, mensen met beperkingen, kansarmen, hoogbejaarden, mensen voor wie de opeenvolgende pandemie en energiecrisis even teveel zijn en die geen uitweg meer zien.

Die belangloze inzet voor anderen, gebaseerd op onberekende liefde leidt niet tot een rekensom die als een beloning op onze rekening terecht komt. Maar warme dankbaarheid en liefde zal het deel zijn. Weer een bouwsteen toegevoegd aan Gods huis van liefde, aan zijn Rijk, waartoe Hij ons oproept.

En die kleine druppels op een hete plaat mogen ons niet ontmoedigen. Jezus biedt ons perspectief en hoop aan vandaag; een boodschap die ons moed geeft. Twijfel niet aan jouw mogelijkheden om bij te dragen aan Gods droom. Hoe klein het geloof en de inzet ook zijn – een mosterdzaadje is één van de kleinste van alle zaden –, dat geloof en die inzet kunnen uitgroeien tot iets wat 1 000 maal groter is. Een piepklein geloof kan een enorm effect veroorzaken.

Of de vergelijking met de moerbeiboom, een grote, dikke boom met wortels van ettelijke meters diep. Die boom verplaatst zich, een surrealistisch beeld. Hoe vastgeroest en verankerd ons leven en onze denkbeelden soms ook zijn, het geloof geeft ons de sterkte en de kracht om dit soms radicaal om te gooien. Om te doen wat eerst onmogelijk leek.

God zelf moedigt ons hiertoe aan, zonder een beloning in het vooruitzicht te stellen, maar met de garantie op een leven dat zoveel rijker is, de ervaring van

liefde door de inzet voor anderen. Een onbetaalbare deelname aan Gods liefdesgemeenschap.

Nog even terug naar onze leerlingen. We sturen hen niet zomaar weg met de koude boodschap: 'jullie gaan nu een job zoeken voor 1 dag'. We laten hen nadenken over vrijwilligerswerk en ze reflecteren over zichzelf aan de hand van getuigenissen. Als ik hen na de Youcadag vraag hoe het geweest is, wat ze hieruit geleefd hebben, ook voor zichzelf, hoe ze nu naar de projecten in het Zuiden kijken, dan merk ik toch heel wat verschuivingen. De grote meerderheid is enthousiast. Ik hoop dat er hier en daar kleine zaadjes geplant werden...

Geldt dit soms ook niet voor ons allen?

We zien op tegen taken en inzet die van ons gevraagd worden in de dienst voor anderen, maar als we de dankbaarheid ervaren en de glimlach van wie niets kan terugdoen, dan is het kleine mosterdzaadje al goed aan het uitgroeien tot een stevige boom. Dan worden anderen aangemoedigd mee te doen, geïnspireerd door onze voorbeelden. Dank brengen we Gods Rijk weer wat meer in deze soms onvriendelijke en barre wereld.

Wij kunnen dat, allen samen!

Hilde Verplancke